

Stockholm Västgatan 1.
3 januari 1893.

Alltade Far och systar!

Första gången på 93 till er!
Pappas ^{nya} världsvise från 1854
stod i Stockholm Dagblad på Nyårs-
dagen, sju faldet bättre än nu-
got som han skulle ha hittat
nyhetens behag. Express har vi-
skit oss i dag, när han återkom
hem. Intet bref från er, bara
ett väntigt från Anna Suelman.
Och ändå veta vi; i alls hemma julen
afflöpte för er, hemma Tortilredder
si med allt folket och om vi
flero våra jultidsskrifter i tider
(För oss har julveckan gått på

familjebjudningar 10 dagar i rad.
I da, vi förra gången sedan ju
som vi, är bortblivna, men
dette är hos Nils och jag shall ha
mig ett bad till vilket och förfriskning
De förra dagarna är ^{en} ~~med~~ en annan dag
hos Tjärnijärns ^{och} ~~var~~ förra väckande
längst, nu obro. Fredrik utmärkt
gård, ~~sä~~ ^{smäll} och trefflig, men hans
fru, en unghövd från Östersund
stel, åtthundratal, bortsämd som få.
Då han mitif att en dag från 4 till
11 kan bli lång. Fredrika en soupe
hos Salomaks, också ändrigt lif-
aktig, men den hade vi dock hoppats,
så alltid äro målla och pigga.
För roskull shall vi få veta mat-
sedeln för en 3 timmars sammans-
varo: Frukt af alla slag, sylt, kakor
koufekt, pruns och fettet på ett
dissande bord.strar ~~och~~ ^{en} soupe.

Hitt varieradt smör; å bord, kräpp
omslutte, selleri fylld med rött-
färjat unns favoritfält mayonnäs
på gös, stekt orre m. fl. eftersätt.
~~Adla~~ Strax man åtit och kom
ut, sålunda, sa' adjö! hela
sällskapet bort i den fast. Ja
tycker sådant sannan anstötter
äro eu ren parodie på sällskaps-
sif. Närta dag hos Bonniers en
fin och trefflig middag. Heidenstam,
och vi samspråkade i tamburen,
men bara tittade på hvarann.
Vid presentationen sade han att
han strax tänkt: det der måste
vara Topelii dotter. Han fann
ett diaz öfver igonen likt min H.
far! Det påstår icke också. Och
jag är i stolt! Heidenstam är
ungefälet lång, mager med hög näsa
samt resten utmärkt uttlytande

till utseende. Utterst är han
verldsmann, fullfjädrad, ironisk
och sardonisk och satanisk! — men
ingen af oss triffas ju på att den
spira uppför hennes och glöder en ijäl.
Jag drogs till honom från förra
("obonificket och kände mig ej
brydd inför den den utsidare.
Hans puntycks vara en suäll,
glad, förtjusande hustru, som
spelas och sjunger för honom
och givtsake som en liten murete,
fågel, blyttas visst ofta satt i hinsa
Hans kniss-stämningar. Vi talade
mycket om ålskadel ja, som han
kwyer en nästan blyg beundran för.
Jag var rädd han skulle fråga om
jappna läst Hans Niemis, men
det gjorde han ej. Hos Bonniers
hade jag Hasselberg till bords, ja
tyckte jo bra om den maniskan.

(3.1.1893)

Levertin var des också, men i
flera. Till middag fingo vi smörfås-
bord, sparris och gräddtunna och fär-
sadel med lejnumen, soppa pastej
fylld med eldast champignon, feta
(truffel, delicat!) hjerter och
kalmotskaka, frukt etc. Och fint
Italienskt rödvins i ^{Röd} flaskor.
Det var gladt, otvun et och intres-
sant. Heiderstamps meddelade oss
att de fått en biljet från grefven am
Liuksby, varelli hon bes dem offrens
komma mod oss om en afton, vi
kunde komma till dem, helst vänta
da. Som vi hade något hinder
kostot vi att antaga deras vänti-
het, glada att Heiderstamps skulle
vara med. Det var inea andra alls.
Liuksby var ryskt väntja, men
det där tycktes bli dämpat var-
der. Vid suppen utbröt grefven

alla svar i älvakade Z.T. i skål, hvil-
ke helsingar han bad mi; framförta.
Stille blef vettaren i huultkys länge
görre, som han skulle välja mitte
som sagopilt. Följande f. m. sam-
mantäffade jag med Heidens tare
i Knut föreningset, der Ackers stora Tasse
befann sig. (Vid utställd) Han var
intresserad att se den och tycktes
förra åttonde morgon med den. Han
bad då hela främst sin fru och frägra
om vi ville åta undda hos dem i
all gottelhet sammofdag. Vi hade
ju festat och åtit hela veckan men
inte hade vi lust att åtta från
denna bjudning! Den var endast
fruns bror, botten Uggla med sin
vif, en son och 3 mindre barn, samt en
ödigt systers Uggla. H.s ha hyrt en
möbelbad vindrig i Stockholm för, i vinter.
Deras egentliga hem är på Oslianum.

vid Vettern. Vid Asga, Torni var
stämningen var treffig, värdens folket
ärkvarfda, sijertligt välväntande
de svaⁿ balsen ut i sota. Hederustam
skänkade hiedloft med sin svaⁿ egen
en duktlig flicka i passioⁿon, vildbaran
lärarinden till yrket, och von Hefaldin
svaret skyldig. Sedan sjöng han J.P.
måna visor, vackert, odkonstladt
Vi klade los att ha^r ja^r kl. 5 om vi ville
men stannade hemma gav till H.
Sedan ha vi^r sett dem, men ja
skall beständt gå upp på spök
innan vi resa, ja tycker att vi
trifvas bra tillslutet ans, vi^r par.
Vjärsaffonen varo i hos mor och
vjärsdagen till midja, på grävallen
hos Nils, och i går gjöllt åter hos mor
medan det var Sigrids födelsedag.
Allte mälar berunda man och
ett litet vackert barn på 3 år.

Hära ni! Tro ni att Expressen shall
hålla ut i vinter, då redan början
är så lång? Jag är så rödd att han
shall fastna innan vi bli klara.

Ulcs, att jag ifyllt något bref. där!

Hära ni om förra ost i helgen?

Hära ha varit vargavändes i nyåret,
snöstorm och blåhållt. Men vi är o-
friska. Hur är det med er?

Man talar förstas om ibron senvaste
gåta. Svoilek, och Heidens tan hålla
vilda förr att han menar sig sjelf med
sygdom. Solness, men tillvarorna
gjuter begripen i men. Ja, han
tro att han menar sig sjelf, ja
tros det är ett psychosocialt motiv,
men fullt af symboliska intrassilijs,
men ingen hemomgående symbolisk.
Hvad tro vi? - Med nästa Express
får ni inte något bref, eftersom ni
negligerar mig på det här sättet!!!